

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันการมีส่วนร่วมของประชาชน นับวันเป็นเรื่องที่ถูกหยิบยกมาให้ความสำคัญ และพูดถึงกันในทุกภาคส่วนของสังคมไม่ว่าจะเป็นในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ไม่เว้นแม้แต่ในภาคส่วนของภาคการเมืองในระดับชาติหรือในระดับท้องถิ่น โดยความหมายของคำว่า “การมีส่วนร่วมของภาคประชาชนนั้น” ได้มีการสื่อความหมายถึง กระบวนการ แนวทางที่ให้ประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในท้องถิ่นหรือภายในชุมชน ได้ตระหนักรู้ รับรู้ มีโอกาสเข้ามาแสดง บทบาท พิจารณา และความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการพัฒนา ร่วมคิดร่วมตัดสินใจ และร่วมประเมินผลในการจัดการปัญหาหรือเพื่อการพัฒนาภายในชุมชนหรือท้องถิ่นโดย

ถวิลวดี บุรีกุล (2551, หน้า 4) ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสำคัญมากในการกระตุ้นให้เกิดกระบวนการในการพัฒนาประชาธิปไตยให้มีความยั่งยืน เนื่องจากเกิดกระบวนการในการตรวจสอบผู้บริหาร ก่อให้เกิดรูปแบบการทำงานที่มีลักษณะโปร่งใส สอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล และการมีส่วนร่วมของประชาชนยังก่อให้เกิดรูปแบบในการพัฒนาที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริงอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ

คำเนนการ ฟาเจนซ์ (Fagence. 1977, pp. 4 - 5 อ้างถึงใน ชีระพงษ์ แก้วหาญ, 2543, หน้า 149) ได้แสดงให้เห็นถึงความจำเป็นในการมีส่วนร่วมของประชาชนว่ายิ่งฐานการมีส่วนร่วมของประชาชนกว้างขวางมากขึ้นเท่าใด ก็จะทำให้อิทธิพลของประชาชนต่อการกำหนดนโยบายและแผนมีมากขึ้นเพียงนั้นนอกจากนี้ ยิ่งฐานการมีส่วนร่วมมากขึ้นเท่าใดผู้วางแผนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็จะสามารถนำเสนอทางเลือกของสังคมมากขึ้นเท่านั้นและทางเลือกดังกล่าวสอดคล้องกับความปรารถนาของสังคมชุมชนและแผนดังกล่าวจะได้รับการสนับสนุนจากมหาชน การมีส่วนร่วมจึงเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนา อันจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นอาจถือได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน เนื่องจากประชาชนในท้องถิ่นหรือชุมชนได้เป็นผู้เลือกตัวแทนของพวกเขาเพื่อเข้าไปทำหน้าที่ในการพัฒนาและบริหารจัดการให้ท้องถิ่นหรือชุมชนมีการพัฒนาไปในทิศทางที่ดีขึ้น โดย ชยาวุธ จันทร (อ้างถึงใน สมพิศ สุขแสน, 2548, หน้า 22) ได้อธิบายว่า

การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นรากฐานของระบอบประชาธิปไตยเพราะการพัฒนาการเมือง การปกครองในระบอบประชาธิปไตยระดับชาติจะประสบความสำเร็จได้จำเป็นต้องอาศัย การพัฒนาการปกครองตนเองในระดับท้องถิ่นก่อนโดยสร้างความเข้าใจและการยอมรับจาก ประชาชนว่าการปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นสิ่งจำเป็นและมีประโยชน์ต่อชีวิตความเป็นอยู่ของเขา นอกจากนี้การปกครองท้องถิ่นยังเปรียบเสมือนสถาบันฝึกอบรมประชาชนให้เข้าใจกระบวนการ และกลไกทางการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยตลอดจนเป็นองค์กรที่เปิดโอกาสให้ ประชาชนมีส่วนร่วมดำเนินกิจกรรมทางการเมืองทั้งทางตรงและทางอ้อม

สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นจัดได้ว่าเป็นรูปแบบหนึ่งของการปกครอง ส่วนท้องถิ่น โดย กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (2555) ได้อธิบายว่า องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) มีวิวัฒนาการและความเป็นมาเช่นเดียวกับสภาตำบล เหตุที่มีการจัดตั้งองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดส่วนตำบลขึ้นมาใหม่นั้น เนื่องจากรัฐบาลในช่วงเวลาดังกล่าวมีนโยบายที่จะกระจาย อำนาจการปกครองไปสู่ประชาชนให้มากขึ้น จึงได้พิจารณาปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับ “สภาตำบล” ที่มีอยู่แต่เดิมเสียใหม่ และได้มีการประกาศใช้ พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหาร ส่วนตำบล พ.ศ. 2537 โดยให้มีการยกฐานะสภาตำบลที่มีรายได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นเป็นองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบใหม่ เรียกว่า “องค์การบริหารส่วนตำบล” และต่อมาได้มีการแก้ไข ปรับปรุงพระราชบัญญัตินี้มาจนถึง ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2543 โดยที่ในปัจจุบันทุกภาคส่วนต่างให้ ความสำคัญแก่องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) เพราะเป็นองค์กรที่มีบทบาทในท้องถิ่นมากใน ขณะนี้ซึ่งเป็นองค์กรน้องใหม่ของภาคราชการที่เป็นลูกผสมระหว่างภาคราชการและตัวแทนภาค ประชาชนเพื่อเข้ามาทำหน้าที่ในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ ประชาชนได้มีโอกาสเข้ามามีบทบาทได้บ้างเพราะอยู่ใกล้ชิดประชาชนมากกว่า (จรัส สุวรรณมาลา, 2547, หน้า 35 - 45)

สำหรับแนวคิดการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐมีที่มาจากการที่ ทางคณะรัฐมนตรี ได้เห็นชอบการยกระดับและพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐซึ่งเป็น เป้าหมายสำคัญในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 ด้านการพัฒนาระบบราชการของแผนการบริหาร ราชการแผ่นดิน (พ.ศ. 2548 - 2551) และแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. 2546 - 2550) โดยให้หน่วยงานภาครัฐมีเกณฑ์การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐเป็นกรอบใน การประเมินส่วนราชการด้วยตนเองเพื่อยกระดับคุณภาพมาตรฐานการทำงานไปสู่ระดับ มาตรฐานสากล ตามแนวทางที่ ก.พ.ร. ได้ศึกษา เพื่อให้ส่วนราชการมีเกณฑ์การพัฒนาคุณภาพ การบริหารจัดการภาครัฐเป็นกรอบในการประเมินองค์กรด้วยตนเอง และเป็นแนวทางการปรับปรุง การบริหารจัดการองค์การและยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการต่อไป ทั้งนี้เกณฑ์ดังกล่าว

ประกอบด้วยหมวดต่าง ๆ รวม 7 หมวด ได้แก่ การนำองค์การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์การให้ ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การวัดการวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ การมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคลการจัดการกระบวนการ และผลลัพธ์การดำเนินการ

เกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐดังกล่าวนี้จะเป็นกรอบแนวทางในการประเมิน ตนเองของส่วนราชการและเป็นบรรทัดฐานการติดตามและประเมินผลการบริหารจัดการของ ส่วนราชการด้วยทั้งนี้ แต่ละส่วนราชการจะสามารถนำเกณฑ์หมวดต่าง ๆ รวม 7 หมวดมาประเมิน องค์การตนเองโดยการตอบคำถามตามเกณฑ์ดังกล่าวในแต่ละหมวดเพื่อทราบจุดแข็งและโอกาสใน การปรับปรุง ซึ่งจะนำไปวางแผนปรับปรุงองค์กรโดยเลือกเครื่องมือทางการบริหารที่เหมาะสมมา ดำเนินการต่อไป ทั้งนี้การดำเนินการพัฒนาองค์กรในเรื่องต่าง ๆ อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง จะทำ ให้ส่วนราชการนั้นมีระดับการบริหารจัดการที่ได้มาตรฐาน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบ ข้าราชการ, 2552)

โดยภาพรวมนั้นแนวคิดในการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐถูกสร้างขึ้นมา เพื่อให้บริการแก่ประชาชนและเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานให้มากขึ้น แต่ในปัจจุบันแนวคิดใน การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐนั้นได้มีการนำไปใช้ในแวดวงที่ค่อนข้างจำกัด กล่าวคือ โดยส่วนใหญ่จะมีการนำแนวคิดไปใช้ในระดับ หน่วยงานราชการขนาดใหญ่เช่น ในระดับ จังหวัด หรือในระดับกระทรวง กรม ต่าง ๆ ทั้งที่ความเป็นจริงแล้ว หน่วยงานราชการในระดับ ท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เทศบาลหรือ องค์การบริหารส่วนตำบลในหลาย ๆ แห่ง น่าจะมี การนำไปถือปฏิบัติ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริการประชาชน เนื่องจากการปกครองส่วน ท้องถิ่นนั้นมีความใกล้ชิดกับประชาชนมากกว่าหน่วยงานขนาดใหญ่ และสามารถบริการประชาชน ได้มีประสิทธิภาพมากกว่า

ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะที่เป็นตัวแทนของภาคประชาชนในการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ของจังหวัดจันทบุรี จึงต้องการศึกษาถึง “การมีส่วนร่วมของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลใน การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ” เพื่อนำมาเป็นแนวนโยบายในการพัฒนาปรับปรุง การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลและการมีส่วนร่วมของสมาชิกองค์การบริหาร ส่วนตำบล อันจะนำมาสู่การพัฒนาศักยภาพในการให้บริการแก่ภาคประชาชนได้พื้นฐาน ความเป็นไปได้ของภายใต้พื้นฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรมภายในชุมชนและเพื่อใช้เป็นข้อมูล พื้นฐานและเป็นแนวทางให้หน่วยงาน คือ องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถกำหนดแนวทางหรือ นโยบายในการพัฒนาศักยภาพของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลให้เหมาะสมและสอดคล้องกับ ตามแนวทางการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐในระดับของหน่วยบังคับบัญชาที่สูงขึ้น เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างเป็นระบบก่อให้เกิดรูปแบบการทำงานที่มีประสิทธิภาพในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี ต่อการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ
2. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี

สมมติฐานการวิจัย

1. สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีเพศต่างกัน มีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐแตกต่างกัน
2. สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีอายุต่างกัน มีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐแตกต่างกัน
3. สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีการศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐแตกต่างกัน
4. สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งต่างกัน มีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐแตกต่างกัน
5. สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีรายได้ต่างกัน มีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐแตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา: การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรีต่อการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ โดยได้มีการศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับ การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ แนวคิดการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน แนวคิดการบริหารการพัฒนาและแนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี เป็นแนวทางในการศึกษา

สำหรับตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยส่วนบุคคลของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี ได้แก่ อายุ เพศ การศึกษา ระยะเวลาที่อยู่ในตำแหน่งและรายได้

ตัวแปรตาม ได้แก่ ระดับในการมีส่วนร่วมของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอท่าใหม่จังหวัดจันทบุรี ซึ่งในการวิจัยได้จำแนกระดับในการมีส่วนร่วมเอาไว้ 4 ระดับ ได้แก่

1. การมีส่วนร่วมในระดับมากที่สุด
2. การมีส่วนร่วมในระดับมาก
3. การมีส่วนร่วมในระดับน้อย
4. การมีส่วนร่วมในระดับน้อยที่สุด

โดยที่การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐนั้นประกอบด้วยองค์ประกอบ 7 หมวด ดังนี้คือ

หมวด 1 การนำองค์กร

หมวด 2 การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์

หมวด 3 การให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

หมวด 4 การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้

หมวด 5 การมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคลการสร้างแรงจูงใจ

หมวด 6 การจัดการกระบวนการ

หมวด 7 ผลลัพธ์การดำเนินการ

ขอบเขตด้านพื้นที่: การวิจัยครั้งนี้มีประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอท่าใหม่จังหวัดจันทบุรีจำนวนทั้งสิ้น 192 คน

ขอบเขตด้านระยะเวลา: ในการวิจัยครั้งนี้ทำการวิจัยตามกรอบของ การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการฉบับ พ.ศ. 2554 โดยมีช่วงระยะเวลาในการศึกษาและเก็บข้อมูลในช่วงวันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2554 ถึงวันที่ 20 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2555 รวมระยะเวลาในการศึกษาทั้งสิ้น 3 เดือน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการที่ให้ประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้ตระหนักรู้ รับรู้ มีโอกาสเข้ามาแสดงบทบาท ทักษะคิด และความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการพัฒนา ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจในการแก้ปัญหาชุมชนของตนเอง
2. สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง สมาชิกขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอท่าใหม่จังหวัดจันทบุรี

3. การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA) หมายถึง รางวัลที่จะมอบให้แก่หน่วยงานภาครัฐที่มีการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐได้ตามเกณฑ์คุณภาพที่สำนักงาน ก.พ.ร. กำหนดต้นแบบของรางวัลคือ The Malcolm Baldrige National Quality Award (MBNQA) ของสหรัฐอเมริกา ซึ่งสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติได้นำมาประยุกต์ให้เป็น Thailand Quality (TQA) ต่อมาสำนักงาน ก.พ.ร. ได้นำเกณฑ์ TQA มาปรับใช้ให้เป็น PMQA และกำหนด เป็นตัวชี้วัดบังคับในคำรับรอง การปฏิบัติราชการประจำปีของทุกส่วนราชการ

5. การมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ หมายถึง การที่สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล มีส่วนในการเสนอ ตอบคำถาม วิจัยค้น ถึง แนวคิด วิธี และรูปแบบใหม่ ๆ ในการจัดการองค์กร การดำเนินงาน และการให้บริการซึ่งจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและคุณภาพของการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐอันได้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลโดยประกอบด้วย 7 หมวด (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2555) คือ

หมวด 1 การนำองค์กร หมายถึง การที่สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมีส่วนร่วมในเรื่องวิสัยทัศน์เป้าประสงค์ระยะสั้นและระยะยาวค่านิยมและความคาดหวังในผลการดำเนินการ

หมวด 2 การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ หมายถึง การที่สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมีส่วนร่วมในกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบล

หมวด 3 การให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หมายถึง การที่สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมีส่วนร่วมในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียการกำหนดปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความพึงพอใจ

หมวด 4 การวัดการวิเคราะห์และการจัดการความรู้ หมายถึง การที่สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมีส่วนร่วมในการรวบรวมวิเคราะห์จัดการและปรับปรุงข้อมูลและสารสนเทศ และจัดการความรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบล

หมวด 5 การมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคลการสร้างแรงจูงใจ หมายถึง การที่สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมีส่วนร่วมในการส่งเสริมให้บุคลากรพัฒนาตนเอง รวมทั้งตรวจประเมินความใส่ใจการสร้างและรักษาสภาพแวดล้อมในการทำงานสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการปฏิบัติงานของบุคลากร

หมวด 6 การจัดการกระบวนการ หมายถึง การที่สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมีส่วนร่วมในการจัดการกระบวนการการให้บริการและกระบวนการอื่นที่สำคัญที่ช่วยสร้างคุณค่าแก่ผู้รับบริการขององค์การบริหารส่วนตำบล

หมวด 7 ผลลัพธ์การดำเนินการ หมายถึง การที่สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมีส่วนร่วมในการตรวจประเมินผลการดำเนินการและแนวโน้มของส่วนราชการในมิติต่าง ๆ ได้แก่ มิติด้านประสิทธิภาพ มิติด้านคุณภาพการให้บริการ มิติด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการและ มิติด้านการพัฒนาองค์กร

6. องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับตำบลที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด มีพื้นที่เท่ากับตำบลแต่ละตำบล จัดตั้งมาจากสภาตำบลที่มีรายได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดและมีจำนวนราษฎรไม่น้อยกว่า 2,000 คน โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อดูแลทุกข์สุขและให้บริการประชาชนในหมู่บ้าน ตำบล เขต องค์การบริหารส่วนตำบล แทนรัฐบาลกลาง มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และหน้าที่อื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด รวมทั้งมีงบประมาณ และพนักงานเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเอง

7. องค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่อำเภอท่าใหม่ หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี จำนวน 8 แห่ง ที่ได้รับการจัดตั้งโดยกระทรวงมหาดไทย ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ได้แก่ ตำบลเขาแก้ว ตำบลทุ่งเบญจา ตำบลสองพี่น้อง ตำบลโขมง ตำบลคลองขุด ตำบลตะกาดเจ้า ตำบลรำพัน และตำบลสีพยา - ตำบลบ่อพุ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงระดับการมีส่วนร่วมของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการพัฒนาการทำงานตามแนวคิดการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี อันจะนำไปสู่กำหนดแนวทางหรือนโยบายในการพัฒนาศักยภาพของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลให้เหมาะสมและสอดคล้องกับตามแนวทางการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐต่อไปในอนาคต

2. ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี ตามตัวแปรด้านต่าง ๆ

3. สามารถใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและบูรณาการประสานการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการพัฒนาท้องถิ่นด้านต่าง ๆ ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล